

РЕШЕНИЕ

№ 24897

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **269** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Р. Л. А. срещу мълчалив отказ на кмета на Район „Нови Искър“, Столична община да извърши административна услуга по заявление № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г. за заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот, чрез извършване на обстоятелствена проверка.

В жалбата са изложени съображения, че на 06.11.2025 г. е подадена молба-декларация за издаване на удостоверение за липса или наличие на акт за общинска собственост и заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт. На 16.11.2025 г. от жалбоподателя е поискано довносяне на 25 лева такса. До подаване на жалбата, административната услуга от кмета на Район „Нови Искър“, Столична община не е извършена, поради което счита, че е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК.

В представени по делото писмени бележки, чрез пълномощника адв. Р. П., заявява, че искането е подадено до компетентен орган, исканата услуга е елемент от охранително производство по чл. 587 от ГПК – издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като държавна собственост. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя да осъществи предвиденото охранително производство по чл. 587 от ГПК. Жалбоподателят не е уведомен за констатирани по молбата-декларация нередовности, съобщение за наличие на такива е изпратен на непълен адрес, като на ответника е известен и телефонен номер, на който е имал възможност да уведоми Р. А. за

констатирани по молбата несъответствия в документите. Иска отмяна на оспорения мълчалив отказ и връщане на преписката на административния орган, който да извърши заявената административна услуга.

Ответникът – кметът на Район „Нови Искър“, Столична община, чрез процесуалния представител ст. юрк. Р. М., оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че след постъпването на заявление № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г. за заверка на молба-декларация, е изпратено удостоверение № РНИ25-МД94-133-(1)/10.11.2025 г. от отдел „УОСЖФРКТД“ при Район „Нови Искър“, с което на жалбоподателя е указано да представи прилежащия набор от документи, тъй като представените от него не са в пълен обем, съобразно вътрешните правила в района. На Р. Л. А. е предоставен срок на основание чл. 30, ал. 2 от АПК за представяне на указаните му документи, като същият е предупреден, че ако не изпълни указанията в срок, ще възпрепятства изпълнението на услугата. Поради това ответникът счита, че е налице процесуална пасивност от заявителя и производството по заявлението не е приключило, следователно подадената жалба срещу мълчаливия отказ е недопустима, неоснователна и недоказана. Иска прекратяване на съдебното производство поради липса на правен интерес, а в условията на евентуалност – отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира присъждане на разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, поискано от жалбоподателя. В съдебно заседание поддържа, че жалбата е неоснователна и заявява, че с изпратеното удостоверение административният орган е изпълнил отчасти прилежащите му задължения по АПК, като е дал указания на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от страна, която има правен интерес, срещу акт – мълчалив отказ, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд - С. – град, в настоящия състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

От представената по делото административна преписка е видно, че Р. Л. А. е подал молба-декларация № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г., адресирана до кмета на Район „Нови Искър“, Столична община и до нотариус с район на действие [населено място], за признаване правото на собственост върху недвижим имот – ПИ с идентификатор 11884.5965.258 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-4/11.01.2012 г., издадена от изпълнителния директор на АГКК, находящ се в [населено място], м. „Язовина“, район „Нови Искър“, целият с площ от 325 кв. м., чрез извършване на обстоятелствена проверка. В удостоверението са отразени трима свидетели и скица на поземлен имот с идентификатор 11884.5965.258 по КККР от КАИС Портал. В заявлението е посочен и адреса на Р. Л. А. – [населено място],[жк], бл. 27А.

С писмо № РНИ25-МД94-133-(1) от 10.11.2025 г., издадено от заместник-кмета на Столична община - Район „Нови Искър“, адресирано до Р. А., общинската администрация е изисквала заявление по образец на Район „Нови Искър“, удостоверителни документи, свързани с владението на имота (при наличие на такива), скица на имота, издадена от АГКК, цветна комбинирана скица по всички действащи и отменени планове, издадена от ГИС – С., удостоверение за наследници в случай, че имотът предмет на обстоятелствената проверка е наследствен. В писмото е посочено, че на основание чл. 30, ал. 2 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването е необходимо да представи посочените документи, като е налице и предупреждение, че при неизпълнение производството ще бъде прекратено. На посочения в заявлението адрес [населено място],[жк], бл. 27А е изпратено обсъжданото писмо, но същото се е върнало на 05.12.2025 г. като непотърсено.

По делото е налична и приходна квитанция от 13.11.2025 г., с която Р. А. е доплатил таксата за издаване на удостоверение.

Във връзка с така установеното, съдът приема следното от правна страна:

Жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, на първо място, че искането е отправено до компетентен орган, в чиито правомощия е да извърши административната услуга. На второ място оспореният в това производство мълчалив отказ е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неспазване на изискването за форма, както и при несъответствие с материалноправните разпоредби.

В конкретния случай се касае за направено искане за издаване на административен акт по чл. 21 ал. 3 от АПК, съгласно който индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказът да се издаде такъв документ, а във връзка с разпоредбата на чл. 58 ал. 1 от АПК и мълчаливият такъв. В този смисъл са и разпоредбите на § 8 от ПЗР на АПК и § 1, т. 2, б. „а” от ПЗР на Закона за администрацията. В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаването на документ от значение за признаване на негово право на собственост, като в определения от закона 7-дневен срок (чл. 57, ал. 2 от АПК), административният орган не е извършил поисканата административна услуга.

Неоснователно е възражението на ответника, че преписката на жалбоподателя е процедирана, като са му дадени указания за представяне на документи с писмо изх. № РНИ25-МД94-133-(1) от 10.11.2025 г. От съдържанието на писмото е видно, че от жалбоподателя са поискани документи неотнормирани към направеното от него искане за заверка на молба – декларация. С посоченото писмо от жалбоподателя е изискано заявление по образец на Район „Нови Искър“, удостоверителни документи, свързани с владението на имота (при наличие на такива), скица на имота, издадена от АГКК, цветна комбинирана скица по всички действащи и отменени планове, издадена от ГИС – С., удостоверение за наследници в случай, че имотът предмет на обстоятелствената проверка е наследствен. На първо място жалбоподателят е попълнил молба – декларация, която е по образец, а дали същата е на Район „Нови Искър“ или е стандартен образец, е ирелевантно за редовността на подадената заявка за извършване на административната услуга. Освен изложеното извън компетентността на кмета на СО – район „Нови Искър“ в това производство е да преценява наличието или липсата на предпоставките за придобиването по давност на имота, като в компетенциите на нотариуса е установяването и признаването на правото на собственост, а разрешаването на спорове за собственост е от компетентност на гражданския съд.

На трето място в чл. 587 ал. 2 от ГПК е уредено производството по издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка. По естеството си това производство е охранително и е в компетенциите на нотариуса да откаже или издаде нотариален акт. Извън правомощията на административния орган е преценката чии са имотите, в конкретния случай имота, за който се иска заверката на молбата декларация. Задължение на органа е да удостовери, че имотът е или не е общинска собственост и да посочи свидетелите, които следва да се разпитат от нотариуса. Т.е. при положение, че жалбоподателят иска заверка на молбата – декларация с оглед снабдяването си с документи за собственост, незаконосъобразно е административният орган да изисква от него представянето на доказателства за владение върху имота или за право на наследяване на имота.

Поради изложеното, съдът намира, че посоченото писмо от ответника изх. № РНИ25-МД94-133-(1) от 10.11.2025 г. не представлява на първо място указание за отстраняване на недостатъци по

чл. 30 от АПК, като същото не е и връчено съобразно способите по чл. 18а от АПК, доколкото няма данни и твърдения за това.

Във връзка с горното съдът намира, че в конкретния случай е налице мълчалив отказ на кмета на СО – Район „Нови Искър“ да се извърши поисканата услуга, като издаде съответния документ, необходим в охранителното производство. Мълчаливият отказ е постановен и в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като в производството по чл. 587 ал. 2 от ГПК административния орган е задължен да отрази дали имотът е или не е общинска собственост и да посочи трима свидетели за изясняване на фактическото обстоятелство, но няма право да преценява дали молителят е придобил право на собственост или на владение и на какви основания.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че оспореният мълчалив отказ за произнасяне по молба – декларация № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г., е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната на ответника за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2, чл. 173 ал. 3 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Район „Нови Искър“, Столична община да извърши административна услуга по заявление № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г. за заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот, чрез извършване на обстоятелствена проверка.

ИЗПРАЩА преписката и задължава кмета на Район „Нови Искър“, Столична община да се произнесе по направеното от Р. Л. А. искане за заверяване на молба – декларация вх. № РНИ25-МД94-133/06.11.2025 г. за извършване на обстоятелствена проверка съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в това решение, в срок от 7 (седем) дни от влизане на решението в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: